

تادائو آندو

برنده ی جایزه ی Pritzker Architecture در سال 1995 در

Chatea de Versailles Grand & Trianon

تادائو آندو در سال 1941 در اوساکای ژاپن به دنیا آمد . در سال 1995 به عنوان هجدهمین برنده ی

جایزه ی معمار پریتزکر انتخاب شد. معرفی رسمی وی در 22 می در قصر Grand Trianon در

Versailles در فرانسه بود .

آقای Jay A . Pritzker ، نماینده ی بنیاد Hyatt جایزه ی پریتزکر را در سال 1979 بنا نهاد که

شامل \$ 100000 جایزه است.

آندو ، سومین معمار ژاپنی است که این جایزه را دریافت می کند. Kenzo Tange اولین نفر در سال

1987 و در Fumihiko Maki سال 1993، که این یک علامت ماندگار کشوری را در معماری

مدرنیست قرن بیستم تثبیت کرد . این افتخار بزرگی برای کشور ژاپن است زیرا که مسیر اصلی آن ، قبلا

اکثرا در انحصار آمریکایی ها و اروپایی ها بود .

آقای پریتزکر در یک بیانیه به نقل از داوران مسابقه، معماری آندو را مجموعه ای از ترکیبات هنری شگفت انگیز در فرم و فضا توصیف می کند که هر دو آنها در خدمت و القای یک لحظه ی غیر قابل پیش بینی برای شخصی است که از میان ساختمان های وی عبور می کند. پریتزکر انتخاب داوران را تصدیق می کند و می گوید: "آندو پروژه هایش را به عنوان مکان های مسکونی نه طراحی های انتزاعی در فضاهای طبیعی نما تصور می کند. تعجبی ندارد که او اغلب به وسیله همتهای حرفه ای خودش و کارشناسان به عنوان یک ساختمان ساز ارجاع داده می شود تا یک معمار، که تأیید می کند چقدر وی به طور جدی صنعت را در طراحی های خودش در نظر می گیرد.

Billy Lacy مدیر اجرایی اعضای بین المللی داوران که فرد برجسته را هر سال انتخاب می کند، اشاره کرد به یک نقل قول رسمی از طرف هیأت داوران که بیان می کند: "آندو کارهای اساسی خارق العاده ای انجام داده است. تصورات قوی درونی او، هر گونه جنبش، تفکرات فلسفی و روش های متداول را رد می کند و ساختمان هایی را مرتبط با فرم و موقعیت و نوع زندگی ای که در آن جاری خواهد شد، خلق می کند."

Lacy، که خودش معمار و رئیس دانشگاه ایالت نیویورک در **Purchase** است، به طور مشکافانه ای بیان کرد: "فلسفه ی کلیدی معماری آندو، خلق مرزهایی است در جایی که او می تواند محدوده های درونی رابه وجود آورد و این فضا ها را در یادها نگه دارد. جایی که مردم می توانند به نور، سایه، باد و آب وابسته باشند، دور از سر و صدا و هرج و مرج شهری اطراف."

آندو از سن 10-17 سالگی در یک کارگاه نجاری کار می کرد. وی اغلب به ساخت مدل های چوبی از کشتی و هواپیما می پرداخت. او صنعت و ساختار سنتی چوبی ژاپنی را از یک نجار که مغازه ی او

در خیابان مقابل خانه شان بود ، فرا گرفت . این پیشینه ی ذهنی ، منجر به ساخت یکی از شاخص ترین ساختمان های وی که به طور کلی از چوب ساخته شده به نام : " The Japanese Pavilion for Expo 92 در اسپانیا شد .

از سال 1962-1969 ، در دهه ی 20 سالگی ، آندو تصمیم به یادگیری خودآموز مستقیم معماری گرفت که او را به خارج از ژاپن برای مشاهده ی معابد ، مقابر و tea houses ، به اروپا ، آفریقا و آمریکا برد . او معماری را با رفتن و دیدن ساختمان های واقعی و مطالعه ی کتاب هایی در مورد کارهای معمارانی از قبیل : لوکوربوزیه ، لودوینگ میس ون در روهه ، آلوار آلتو ، فرنک لوید رایت و لویی کان یاد گرفت . وی قبل از بازگشت به اوساكا در سن 28 سالگی و باز کردن دفترش : tadao associates & ando architect " به عنوان Visiting Professor در دانشگاه های Columbia , Harvard , Yale , Tokyo بوده است .

تقریباً همه پروژه های وی ، از بتن عریان به عنوان ماده اولیه ساخته شده اند . او برای به دست آوردن بتن نرم تمیز و کامل برای ساختمان هایش ، به دقت زیادی در ساخت و قالب گیری فرم های بتنی نیاز دارد . اکثر پروژه های آندو در ژاپن قرار دارند ، به طور متمرکز در اوساكا ، جایی که او به دنیا آمده بزرگ شده و هم اکنون زندگی و کار می کند . علاوه بر یک سری ساختمان های مذهبی ، وی موزه ها ، ساختمانهای تجاری که شامل ادارات ، کارخانجات و مراکز خرید می باشد ، طراحی کرده است . به هر حال خط مشی حرفه ای او با پروژه های مسکونی شروع شد .

یکی از اولین کارهای وی ، یک خانه ردیفی کوچک در سال 1977 در سکونت گاه بومی خودش

اوسا کا بود، Asuma House نامیده شد که جایزه بزرگ انجمن معماری ژپن را در سال 1979

دریافت کرد. وی یک سری خانه های عمده - برای خانواده های پرجمعیت و کم جمعیت - اغلب با

کاربری تجاری - مسکونی به خوبی مجموعه های آپارتمانی اش طراحی کرده است.

یکی از مهمترین پروژه های مسکونی وی ، Rokko Housing نام دارد که در دو فاز انجام شده

است.

اولی شامل 20 واحد ، هر کدام با یک تراس اما از نظر ابعاد و طرح متفاوت . دومی ، شامل پنجاه واحد

است که در سال 1993 به پایان رسید. در حالی که واحد ها از بیرون یک شکل به نظر می رسند،

قسمت داخلی هر کدام منحصر به فرد است. واحد ها ساخته شده از بتن مسلح و اسکلت سخت در یک

تپه شیب دار 60 درجه قرار گرفته اند. با یک چشم انداز از Osaka Bay و یک سری وسایل تفریح

و آسایش مانند استخر های شنا و بازارهایی را در پشت بام فراهم آورده است. آندو جایزه ی Japan

Culturar Design را در سال 1983 برای این پروژه دریافت کرد.

پروژه مسکونی دیگر آندو ، خانه سه طبقه Ishihara در اوسا کا می باشد. یک ساختمان با دیوار های

بتنی باربر و یک حیاط مرکزی واحد که به وسیله پوسته های بلوک های شیشه ای محصور شده است.

خانه Horiuchi ، یک اقامت گاه سه طبقه دیگر است که از دیوارهایی با بلوک شیشه ای به عنوان

صفحات آزادی بین خانه و سروصدای خیابان استفاده کرده است.

او به ساخت اقامتگاه های خود ادامه داد ، با حسی نسبت به مکان های مقدس. اما او محدوده خود را

برای در برگرفتن انواع ساختارهای دیگر هم گسترش داد. بعضی از این راه کارهای جدید شامل :

کلیسای نور و کلیسای روی آب برای پیروان مسیحی و معبد برجسته Buddhist Water که پله آن

از درون دریاچه نیلوفر آبی رسوخ می کند. موزه بچه ها در Hyogo و موزه جنگل و آرامگاه ها در

Kumamoto ، نمونه های شاخصی از استفاده پله در فضای زیر زمین است.

در سال 1993 ، آندو جایزه Japan Art Academy را دریافت کرد.

در سال 1992، جایزه Carlsberg را در دانمارک دریافت کرد و به افتخارات قبلی که دریافت کرده

بود اضافه شد که شامل مدال طلای معماری آکادمی فرانسه در سال 1989 شد.

مدال Alvar Aalto در سال 1985 .

جایزه Mainichi Art در سال 1987 برای نمازخانه در Mt.Rokko .

جایزه یادبود Arnold W.Brunner و جایزه Japanese Ministry of Educator برای

تشویق استعداد های جدید در هنر های زیبا در سال 1986 .

آندو مرد افتخاری " " the American Academy and the Institute of Arts and

Letters است.

معماری وی مجموعه ای از ترکیبات شگفت انگیز و کاربردی و هم الهام بخش است و وقتی کسی در

فضاهای ساخته شده توسط او حرکت می کند ، مدام لحظات پیش بینی ناپذیر را تجربه می کند . او

مکان هایی برای زیستن می آفریند و در پی خلق طرح هایی انتزاعی در درون منظر طبیعی اطراف نیست

او وسواسی عجیب در ساخت و استفاده از اشکال بتنی ، برای رسیدن به ساختاری کامل و تمیز و ظریف دارد . حتی اخیراً از سیمان بعنوان ماده اولیه ساختمانی بهره می برد و این دقت ناشی از آموزش هایی است که در دوران کودکی بعنوان شاگرد نجار دیده است . در واقع پائون ژاپن برای نمایشگاه EXPO 2005 اسپانیا را نیز تماماً از چوب ساخته است .

تقریباً تمام پروژه های آندو در ژاپن قرار دارند و بیشتر در ازاکا ، زادگاه آندو واقع اند . او علاوه بر تعدادی بنای مذهبی ، موزه ها و ساختمان های اداری ، دفاتر ، کارگاه ها و مراکز خرید بسیاری نیز طراحی کرده است . البته تمام این تجربیات حرفه ای او از طراحی مسکونی آغاز شده است .

خانه آزوما ، که آندو در زادگاهش ازاکا ، در سال ۱۹۷۷ طراحی کرد ، یکی از اولین پروژه های او بود و توانست جایزه اول موسسه معماری ژاپن را در ۱۹۷۹ به خود اختصاص دهد . او فضای مسکونب قابل توجهی طراحی کرده است ، از خانه های تک خانواری و چند خانواری گرفته تا فضاهای اداری مسکونی و مجموعه های آپارتمانی .

کارهای آندو ساختار غیر معمول و عجیبی دارند . ژرف نگری قدرتمندانه او ، توجهی به جنبش ها ، نظریه ها و سبک های رایج معماری ندارد و فضایی را با استفاده از فرم ها و ترکیب بندی آن ها می آفریند که عمیقاً وابسته به نوع زندگی است که قرار است در فضا اتفاق افتد .

یک نکته کلیدی در فلسفه معماری آندو ، خلق محدوده هایی است که در درون آن ها دامنه های ذهنی می آفریند ، فضایی که در آنجا مردم با عناصری مانند نور و سایه ، آب و باد ، به دور از آشفتگی های محیط شهرهای پیرامون در تعامل قرار می گیرند .

او بعنوان یک معمار تجربی با هیچ درجه دانشگاهی یا حتی آموزش های تخصصی نزد معماران برجسته ، مطالعات بسیار گسترده ای را در کنار سفرهای تحقیقاتی به اروپا و آمریکا داشته است و بناهای تاریخی بسیاری را از نزدیک مطالعه کرده است . آندو در تمام این سفرها ، دفترچه طراحی جزئیات ساختمانی را با خود داشته و از این بناها ، طرح ها و اسکیچ هایی تهیه کرده است و به گفته خودش ، به شدت از فضای پانتئون در رم و پله های مارپیچ یکی از طرح های تخیلی پیرانزی ، معمار قرن هجدهم متاثر است .

او در سخنانی پس از دریافت جایزه Laureate 1995 گفته است:

«برای من ، حتی بیش از گذشته ، باید با مسائل و مشکلات معاصر ، درست در زمانی که به تاریخ رجوع می کنم و به آینده می نگرم ، روبرو شوم و زمان آن فرا رسید تا روح خود را قوی تر سازم ، به این ترتیب خواهم توانست تا پروژه های ساختمانی بسشتی را تحقق بخشم . در خهانی که ارزش ها در آن به سرعت در حال تغییرند ، امیدوارم بتوانم به ترقی و ترفیع نوعی معماری و نوعی شهرسازی کمک کنم که متضمن انسانیت با پایداری علاقه و عشق باشد » .

Light Church of

Temple Water

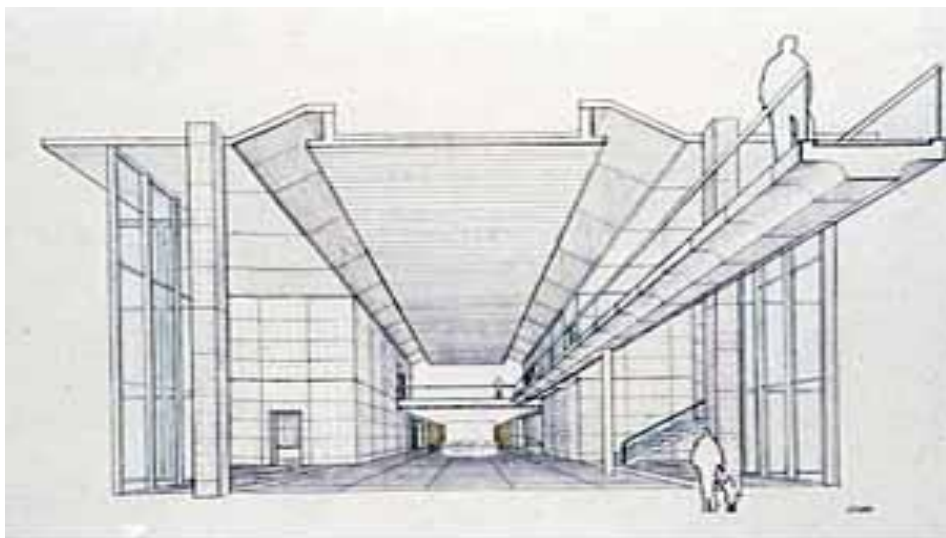
sobre el agua Capilla

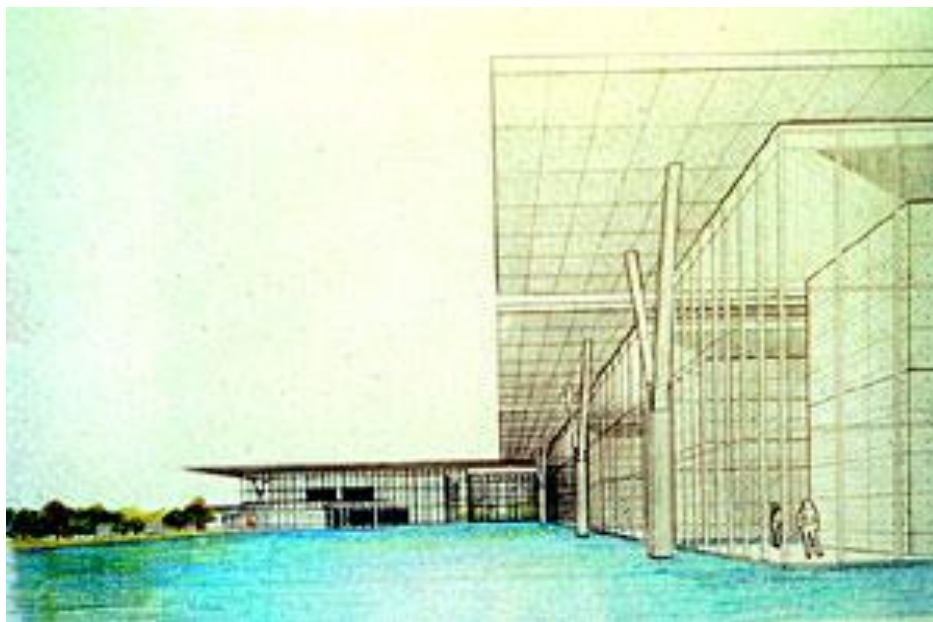
1985

Tomamu (Hokkaido

Japan, Asia

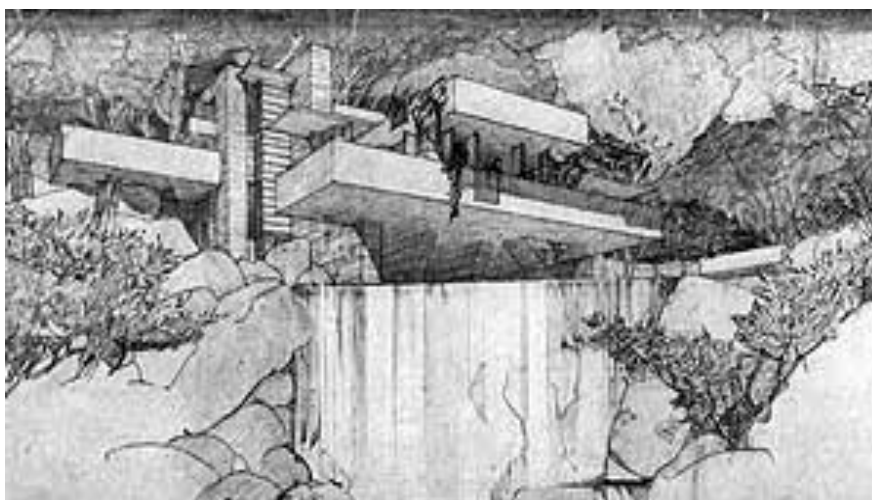
Ando Arq. Tadao

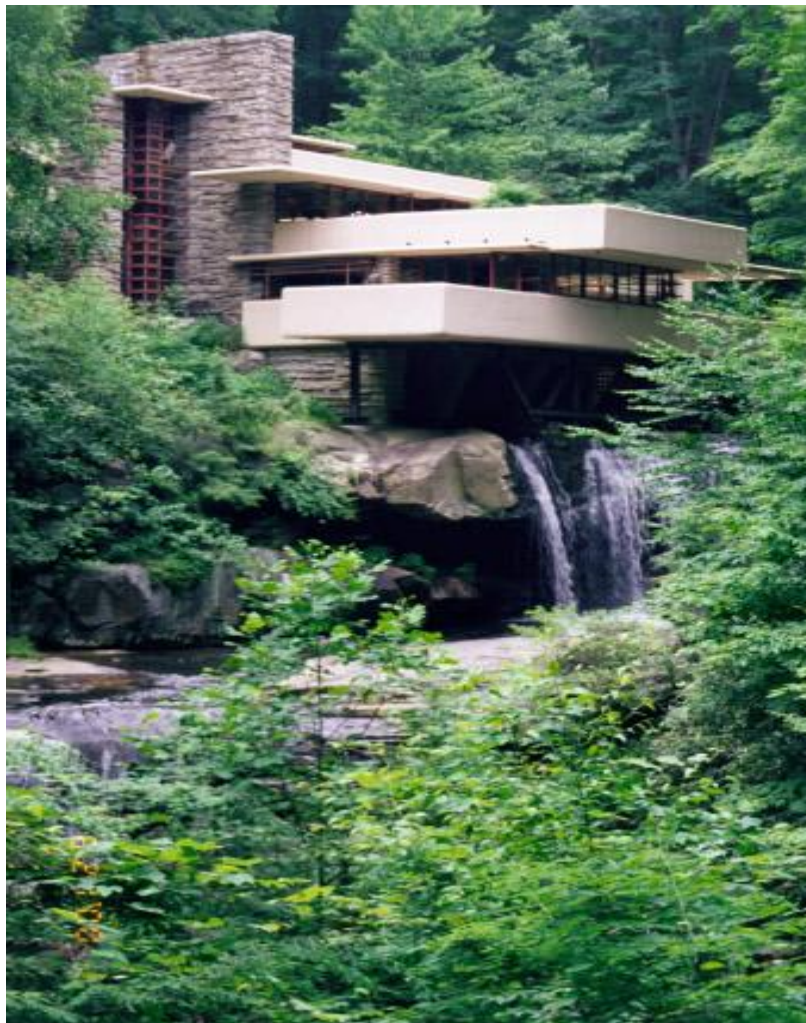
Modern Art Museum The New

نمونه اقامتگاه شخصی کوهستانی-جنگلی (موضوع طراحی تمرین معماری)

(یکی از نمونه های شاخص معماری اقامتی در بستر طبیعی (جنگلی-کوهستانی)

خانه آبشار فرانک لوید رایت می باشد. در زیر اطلاعات تصویری این خانه را می توانیم مرور نمائیم. به نوع انتخاب مصالح و برخورد با عوارض طبیعی زمین. توپوگرافی. شیب. جنگل. آب و دسترسی سواره و پیاده) دقت کامل را نمائید)

از دیگر نمونه های مطرح در این زمینه می توان به ویلا ساوی اثر لوکوربوزیه

خانه شیشه ای جنگلی میس وندروه

خانه جنگلی و آبی تاداواندو

و آثار معماران ایرانی در شمال کشور و در ییلاقات شمالی تهران مثل لواسانات نام برد

تمرینات معماری

موضوع: خانه اقامتی کوهستانی

فضاهای مورد نیاز: خواب. سرویسهای بهداشتی. نشیمن عمومی. آشپزخانه. تراس. انباری. نشیمن در فضای

باز

(اقلیم مورد نظر: منطقه کوهستانی و جنگلی در ارتفاعات دیلمان (نسبتاً سرد با بارندگی متناسب

زیربنا: به دلخواه و حداکثر ۲۰۰ متر مربع

(مصالح: حداکثر استفاده از مصالح در دسترس در منطقه. همانند: سنگ. چوب. نی و....) (ارگانیک

در صورت استفاده از مصالح نوین با فناوری بالا می بایست ایده اصلی دارای توجیه معماری

(High Tech/Modern). باشد

سایت پلان موضوع طراحی تمرینات معماری

نکات مهم:

تراز خطوط توپوگرافی ۵/۰ متر می باشد (بدین معنی که بین هر دو لاین نیم متر ۱۰

(ارتفاع اضافه می شود

مقطع سایت گویای صعود و نزول در سایت می باشد ۲.

مقیاس بر مبنای عرض جاده واصله بمیزان ۳ متر محاسبه شود (عرض جاده در نقشه سه ۳. متر می باشد)

محدوده اصلی مورد نظر بین خطوط مشخص می باشد. به نظر می رسد مرکز این ۴. سایت به دلیل تنوع مناسب ترین مکان باشد. اما انتخاب نقطه نهایی آزاد می باشد.
پیش فرض در مورد بدنه سنگلاخی غیر قابل دسترس بودن و پرتگاه می باشد. ۵.

آرشیو نظرات | ساعت 3:33 توسط مهندس رضایی 1386/12/24 نوشته شده در جمعه $\pm$

تاداو آندو در سال 1941 در اوساکای ژاپن به دنیا آمد. در سال 1995 به عنوان هجدهمین برنده ی
جایزه ی معمار پریتر کر انتخاب شد. معرفی رسمی وی در 22 می در قصر Grand Trianon در
Versailles در فرانسه بود.

آقای Jay A. Pritzker، نماینده ی بنیاد Hyatt جایزه ی پریتر کر را در سال 1979 بنا نهاد که
شامل \$ 100000 جایزه است.

آندو، سومین معمار ژاپنی است که این جایزه را دریافت می کند.

Kenzo Tange اولین نفر در سال 1987 و در Fumihiko Maki سال 1993، که این یک

علامت ماندگار کشوری را در معماری مدرنیست قرن بیستم تثبیت کرد. این افتخار بزرگی برای کشور ژاپن است زیرا که مسیر اصلی آن، قبلاً اکثراً در انحصار آمریکایی ها و اروپایی ها بود.

آقای پریتزکر در یک بیانیه به نقل از داوران مسابقه، معماری آندو را مجموعه ای از ترکیبات هنری شگفت انگیز در فرم و فضا توصیف می کند که هر دو آنها در خدمت و القای یک لحظه ی غیر قابل پیش بینی برای شخصی است که از میان ساختمان های وی عبور می کند.

Billy Lacy مدیر اجرایی اعضای بین المللی داوران که فرد برجسته را هر سال انتخاب می کند، اشاره کرد به یک نقل قول رسمی از طرف هیأت داوران که بیان می کند: "آندو کارهای اساسی خارق العاده ای انجام داده است. تصورات قوی درونی او، هر گونه جنبش، تفکرات فلسفی و روش های متداول را رد می کند و ساختمان هایی را مرتبط با فرم و موقعیت و نوع زندگی ای که در آن جاری خواهد شد، خلق می کند."

Lacy، که خودش معمار و رییس دانشگاه ایالت نیویورک در Purchase است، به طور موشکافانه ای بیان کرد: "فلسفه ی کلیدی معماری آندو، خلق مرزهایی است در جایی که او می تواند محدوده های

درونی رابه وجود آورد و این فضاها را در یادها نگه دارد. جایی که مردم می توانند به نور، سایه، باد و آب وابسته باشند، دور از سر و صدا و هرج و مرج شهری اطراف."

آندو از سن 10-17 سالگی در یک کارگاه نجاری کار می کرد. وی اغلب به ساخت مدل های چوبی از کشتی و هواپیما می پرداخت. او صنعت و ساختار سنتی چوبی ژاپنی را از یک نجار که مغازه ی او در خیابان مقابل خانه شان بود، فرا گرفت. این پیشینه ی ذهنی، منجر به ساخت یکی از شاخص ترین

ساختمان های وی که به طور کلی از چوب ساخته شده به نام: "The Japanese Pavilion for Expo 92 در اسپانیا شد.

از سال 1962-1969، در دهه ی 20 سالگی، آندو تصمیم به یادگیری خودآموز مستقیم معماری گرفت که او را به خارج از ژاپن برای مشاهده ی معابد، مقابر و tea houses، به اروپا، آفریقا و آمریکا برد. او معماری را با رفتن و دیدن ساختمان های واقعی و مطالعه ی کتاب هایی در مورد کارهای معمارانی از قبیل: لوکوربوزیه، لودوینگ میس ون در روهه، آلوار آلتو، فرنک لوید رایت و لویی کان یاد گرفت. وی قبل از بازگشت به اوساكا در سن 28 سالگی و باز کردن دفترش: tadao ando associates & architect " به عنوان Visiting Professor در دانشگاه های Columbia, Harvard, Yale, Tokyo بوده است.

تقریباً همه پروژه های وی، از بتن عریان به عنوان ماده اولیه ساخته شده اند. او برای به دست آوردن بتن نرم تمیز و کامل برای ساختمان هایش، به دقت زیادی در ساخت و قالب گیری فرم های بتنی نیاز دارد.

اکثر پروژه های آندو در ژاپن قرار دارند، به طور متمرکز در اوساکا ، جایی که او به دنیا آمده بزرگ شده و هم اکنون زندگی و کار می کند. علاوه بر یک سری ساختمان های مذهبی ، وی موزه ها ، ساختمانهای تجاری که شامل ادارات ، کارخانجات و مراکز خرید می باشد ، طراحی کرده است. به هر حال خط مشی حرفه ای او با پروژه های مسکونی شروع شد.

یکی از اولین کارهای وی ، یک خانه ردیفی کوچک در سال 1977 در سکونت گاه بومی خودش اوساکا بود، **Asuma House** نامیده شد که جایزه بزرگ انجمن معماری ژاپن را در سال 1979 دریافت کرد. وی یک سری خانه های عمده - برای خانواده های پرجمعیت و کم جمعیت - اغلب با کاربری تجاری - مسکونی به خوبی مجموعه های آپارتمانی اش طراحی کرده است.

یکی از مهمترین پروژه های مسکونی وی ، **Rokko Housing** نام دارد که در دو فاز انجام شده است. اولی شامل 20 واحد ، هر کدام با یک تراس اما از نظر ابعاد و طرح متفاوت . دومی ، شامل پنجاه واحد است که در سال 1993 به پایان رسید. در حالی که واحد ها از بیرون یک شکل به نظر می رسند، قسمت داخلی هر کدام منحصر به فرد است. واحد ها ساخته شده از بتن مسلح و اسکلت سخت در یک تپه شیب دار 60 درجه قرار گرفته اند. با یک چشم انداز از

Osaka Bay و یک سری وسایل تفریح و آسایش مانند استخر های شنا و بازارهایی را در پشت بام فراهم آورده است. آندو جایزه ی **Japan Cultural Design** را در سال 1983 برای این پروژه دریافت کرد.

پروژه مسکونی دیگر آندو ، خانه سه طبقه **Ishihara** در اوساکا می باشد. یک ساختمان با دیوار های

بتنی باربر و یک حیاط مرکزی واحد که به وسیله پوسته های بلوک های شیشه ای محصور شده است.

خانه Horiuchi ، یک اقامت گاه سه طبقه دیگر است که از دیوارهایی با بلوک شیشه ای به عنوان

صفحات آزادی بین خانه و سر و صدای خیابان استفاده کرده است.

او به ساخت اقامتگاه های خود ادامه داد ، با حسی نسبت به مکان های مقدس. اما او محدوده خود را برای

در گرفتن انواع ساختارهای دیگر هم گسترش داد. بعضی از این راه کارهای جدید شامل : کلیسای نور

و کلیسای روی آب برای پیروان مسیحی و معبد برجسته Buddhist Water که پله آن از درون

دریاچه نیلوفر آبی رسوخ می کند. موزه بچه ها در Hyogo و موزه جنگل و آرامگاه ها در

Kumamoto ، نمونه های شاخصی از استفاده پله در فضای زیر زمین است.

در سال 1993 ، آندو جایزه Japan Art Academy را دریافت کرد.

در سال 1992 ، جایزه Carlsberg را در دانمارک دریافت کرد و به افتخارات قبلی که دریافت کرده

بود اضافه شد که شامل مدال طلای معماری آکادمی فرانسه در سال 1989 شد.

مدال Alvar Aalto در سال 1985 .

جایزه Mainichi Art در سال 1987 برای نمازخانه در Mt.Rokko .

جایزه یادبود Arnold W. Brunner و جایزه Japanese Ministry of Educator برای

تشویق استعداد های جدید در هنر های زیبا در سال 1986 .

آندو مرد افتخاری " " the American Academy and the Institute of Arts and

Letters است.

پریتر کر انتخاب داوران را تصدیق می کند و می گوید: " آندو پروژه هایش را به عنوان مکان های

مسکونی نه طراحی های انتزاعی در فضاهای طبیعی نما تصویر می کند. تعجبی ندارد که او اغلب به وسیله

همتاهای حرفه ای خودش و کارشناسان به عنوان یک ساختمان ساز ارجاع داده می شود تا یک معمار، که

تأیید می کند چقدر وی به طور جدی صنعت را در طراحی های خودش در نظر می گیرد.

منابع و ماخذ

<http://www.aerconaac.com/products/roof/structuralDesign.html>

<http://www.aerconaac.com>

http://irc.nrc-cnrc.gc.ca/pubs/rr/rr199/part1_e.html

<http://www.solarcrete.com/wall-design-detail.php>

http://www.greenbuildingsolutions.com/s_greenbuilding/view.asp?TRAC
[KID=&CID=5&DID=5](#)

http://vulkollan.com/db/pu/pu_cms_internet.nsf/id/baymer-isb_en عايق